

T. C. (34) B 3-5-28-01 3-5-61-73 Resmî Gazete

Kuruluş Tarihi : (7 Teşrinievvel 1336) - 7 Ekim 1920

Yönetim ve Yazı İşleri İçin
Başbakanlık Neşriyat ve Müdevvenat
Genel Müdürlüğüne
başvurulur.

1 Mayıs 1981
CUMA

Sayı : 17327

YÜRÜTME VE İDARE BÖLÜMÜ

Milletlerarası Sözleşme

Karar Sayısı : 8/2560

21/1/1981 tarihli ve 2324 sayılı Kanunla uygun bulunan ekli «Diplomasi Ajanları da Dahil Olmak Üzere Uluslararası Korunan Kişilere Kargı İşlenen Suçların Önlenmesi ve Cezalandırılması Sözleşmesi» ne katılmamız; Dışişleri Bakanlığının 16/2/1981 tarihli ve ÇSIG/ÇSUD : 720/404/10 - 252 sayılı yazısı üzerine, 31/5/1963 tarihli ve 244 sayılı Kanunun 3 üncü maddesine göre, Bakanlar Kurulunca 18/3/1981 tarihinde kararlaştırılmıştır.

Kenan EVREN
Orgeneral
Devlet Başkanı

B. ULUSU
Başbakan

Z. BAYKARA Devlet Bak. - Başbakan Yrd.	T. ÖZAL Devlet Bak. - Başbakan Yrd.	Prof. Dr. İ. ÖZTRAK Devlet Bakanı	M. ÖZGÜNEŞ Devlet Bakanı
Prof. Dr. M. N. ÖZDAŞ Devlet Bakanı	C. MENTEŞ Adalet Bakanı	Ö. H. BAYÖLKEN Millî Savunma Bakanı	S. ÇETİNER İçişleri Bakanı
İ. TÜRKMEN Dışişleri Bakanı	K. ERDEM Maliye Bakanı	H. SAĞLAM Millî Eğitim Bakanı	Dr. T. ÖNALP Bayındırlık Bakanı
K. CANTÖRK Ticaret Bakanı	Prof. Dr. N. AYANOĞLU Sağ. ve Sos. Yardım Bakanı	R. BATURALP Gümrük ve Tekel Bakanı	N. ÖZGÜR Ulaştırma. Bakanı
Prof. Dr. S. ÖZBEK Tarım ve Orman Bakanı	Prof. Dr. T. ESENER Çalışma Bakanı	Ş. KOCATOPÇU Sanayi ve Teknoloji Bakanı	S. BİNGÖL Enerji ve Tabii Kay. Bakanı

Yürütme ve İdare Bölümü Sayfa : 1

I. EVLİYAĞLU Turizm ve Tanıtma Bakanı	Dr. Ş. TÖTEN İmar ve İskân Bakanı	M. R. GÜNEY Köy İşleri ve Koop. Bakanı	V. ÖZGÖL Gençlik ve Spor Bakanı
	S. ŞİDE Sosyal Güvenlik Bakanı	C. BABAN Kültür Bakanı	

**Diploması Ajansı da Dahil Olmak Üzere Uluslararası Korunmaya
Sahip Kişilere Karşı İşlenen Suçların Önlenmesi ve Cezalandırılmasına
Dair Sözleşme**

Bu sözleşmeye taraf devletler,

Birleşmiş Milletler Yasasının uluslararası barışın sürdürülmesi ve devletler arasında dostça ilişkiler ve işbirliğinin geliştirilmesine dair amaç ve prensiplerini akılda tutarak,

Diplomatik temsilcilere ve diğer uluslararası korunmaya sahip kişilere karşı işlenen ve bu kişilerin güvenliğini ihlal eden suçların Devletler arasında işbirliği için gerekli olan normal uluslararası ilişkilerin sürdürülmesine ciddi bir tehdit yarattığını gözönünde tutarak,

Böyle suçların işlenmesinin uluslararası cemaat için büyük kaygı kaynağı olduğuna inanarak,

Böyle suçların önlenmesi ve cezalandırılması için uygun ve etkili tedbirlerin alınmasına acil bir ihtiyaç bulunduğuna kanaat olarak,

Aşağıdaki hususları kararlaştırmışlardır :

Madde 1

Bu Sözleşmenin amaçları için :

1. «Uluslararası korunmaya sahip kişi» aşağıdaki anlama gelmektedir :

(a) Yabancı bir ülkede buldukları sırada, ilgili devletin anayasasına göre Devlet Başkanının görevlerini ifa eden organın herhangi bir üyesi de dahil olmak üzere, bir Devlet Başkanı, bir Hükümet Başkanı veya bir Dışişleri Bakanı ile kendisine refakat eden ailesi efradı;

(b) Bir Devletin, suçun kendisine, resmî çalgına mahalline, özel ikametgâhına veya ulaşım araçlarına karşı işlendiği yer ve zamanda, devletler hukukuna göre, hane halkını teşkil eden ailesi efradı da dahil olmak üzere, şahsına, hürriyetine veya haysiyetine karşı girişilecek saldırılardan özel korunmaya sahip herhangi bir temsilcisi veya görevlisi ile Hükümetlerarası karaktere sahip bir uluslararası kuruluşun herhangi bir görevlisi veya diğer temsilcisi.

2. «Suç isnad edilen kişi» 2. maddede sayılan suçlardan bir veya daha fazlasını işlediğine veya bu suçlara katıldığına «prima facie» yeterli delil olan şahıs anlamına gelir.

Madde 2

1. Taraf Devletlerin her biri aşağıda belirtilenlerin kasıtlı olarak yapılmasını iç hukuklarında suç olarak öngörecektir :

(a) Uluslararası korunmaya sahip kişilerin şahıslarına veya hürriyetine karşı bir cinayet, kaçırma veya diğer bir saldırı;

(b) Uluslararası korunmaya sahip bir kişinin şahsını veya hürriyetini tehlikeye düşürebilecek şekilde resmî çalgına mahalline, ikametgâhına veya ulaşım araçlarına şiddetli bir saldırı ;

(c) Böyle bir saldırıda bulunma tehdidi;

(d) Böyle bir saldırıda bulunmaya teşebbüs; ve

(e) Böyle bir saldırıya yardımcı olarak katılma fiili.

2. Taraf Devletler bu suçlara, vahametlerini de hesaba katarak, uygun cezaları vereceklerdir.

3. Bu maddenin 1. ve 2. paragrafları, Taraf Devletlerin Devletler Hukuku muvacehesinde uluslararası korunmaya sahip kişilerin şahısları, hürriyetleri ve haysiyetlerine karşı girişilecek diğer saldırıları önlemeye matuf yükümlülüklerini hiçbir şekilde ortadan kaldırmaz.

Madde 3

1. Taraf Devletler, kaza haklarının 2. maddede sayılan suçları aşağıdaki durumlarda kapsamaması amacıyla gerekli tedbirleri alacaklardır :

(a) Suç o Devletin topraklarında veya o Devlete kayıtlı bir gemi veya uçakta meydana geldiği zaman;

(b) Suç isnad edilen kişi o Devletin vatandaşı olduğu zaman;

(c) Suç 1. maddede tarif edilen, statüsünü o Devlet adına yaptığı görevler dolayısıyla kazanmış olan, uluslararası korunmaya sahip bir kişiye karşı işlendiği zaman.

2. Taraf Devletler, suç isnad edilen kişi topraklarında bulunduğu zaman ve kendisini 8. maddeye göre bu maddenin 1. paragrafında sayılan ülkelere iade etmeyecekleri hallerde kaza haklarını bu suçları kapsayacak şekilde saptamak için gerekli tedbirleri de alacaklardır.

3. Bu sözleşme milli hukuka uygun olarak kullanılan ceza kaza hakkını halleder etmez.

Madde 4

Taraf Devletler 2. maddede sayılan suçların önlenmesinde, özellikle aşağıdaki şekillerde işbirliğinde bulunacaklardır :

(a) Kendi ülkelerinde, ülkeleri içinde veya dışında işlenecek suçların hazırlanmasını önlemek amacıyla uygulanabilir her tedbiri almak.

(b) Bu suçların işlenmesini önleyecek bilgi alışverişini yapmak ve uygun görülen idari ve diğer tedbirlerin koordinasyonunu sağlamak.

Madde 5

1. 2. maddede belirtilen suçlardan herhangi biri ülkesinde vuku bulan Taraf Devlet, eğer suç isnad edilen kişinin ülkesinden kaçtığına dair inandırıcı sebepler mevcut ise, işlenen suç hakkındaki bütün ilgili vakıaları ve suç isnad edilen kişinin kimliği hakkında mevcut tüm bilgileri diğer bütün alakalı Devletlere doğrudan doğruya veya Birleşmiş Milletler Genel Sekreteri aracılığıyla bildirecektir.

2. Uluslararası korunmaya sahip bir kişiye karşı 2. maddede belirtilen suçlardan herhangi biri işlendiği zaman, mağdur ve suçun işleniş hakkında bilgi sahibi olan Taraf Devletlerden her biri bu bilgileri, kendi milli hukukunda mevcut şartlar altında, bu kişinin adına görev yaptığı Taraf Devlete tam olarak ve derhal iletir.

Madde 6

1. Şartların gerektirdiğine kanaat getirildiği takdirde, suç isnad edilen şahsın ülkesinde bulunduğu Taraf Devlet, onun yargılanmak veya iade edilmek üzere hazır bulundurulmasını sağlamak için milli hukukuna uygun tedbirleri alacaktır. Bu tedbirler vakit geçirmeksizin doğrudan doğruya veya Birleşmiş Milletler Genel Sekreteri aracılığıyla aşağıda belirtilenlere bildirilecektir;

a) Suçun işlendiği Devlete,

b) Suç isnad edilen kişinin vatandaşı bulunduğu Devlet veya Devletlere veya eğer vatansız ise ülkesinde devamlı olarak ikamet ettiği Devlete,

c) Uluslararası korunmaya sahip ilgili kişinin vatandaşı bulunduğu Devlet veya Devletler veya görevlerini adına yürüttüğü Devlete;

d) Diğer bütün ilgili Devletlere; ve
e) Uluslararası korumaya sahip ilgili kişinin görevlisi veya ajanı olduğu uluslararası kuruluşa.

2. Hakkında bu maddenin 1. paragrafında belirtilen tedbirler alınan kişinin,

a) Vatandaşı olduğu veya haklarını korumaya yetkili veya, eğer vatansız bir kişi ise istemde bulunabileceği ve haklarını korumaya istekli olan Devletin en yakın münasip temsilcisi ile zaman geçirmeden temas etmeye; ve

b) Bu Devletin bir temsilcisi tarafından ziyaret edilmeye hakkı vardır.

Madde 7

Suç isnad edilen kişinin ülkesinde bulunduğu Taraf Devlet, eğer onu iade etmezse, yargılamayı sağlamak amacıyla olayı, istisnasız olarak ve gereksiz gecikmeye mahal vermeden kanunlarında belirtilen usule göre yetkili makamlarına intikal ettirecektir.

Madde 8

1. Taraf Devletler arasında mevcut suçluların iadesi andlaşmalarında, 2. maddede belirtilen suçlar iade edilmeyi gerektiren suçlar olarak tasrih edilmemiş olsalar bile, bundan böyle iade edilmeyi gerektiren suçlar olarak kabul edileceklerdir. Taraf Devletler bundan böyle yapacakları suçluların iadesi andlaşmalarına bu suçları iade edilmeyi gerektiren suçlar olarak dahil etmekle yükümlüdürler.

2. Suçluların iadesini bu konuda yapılmış bir andlaşmanın mevcudiyetine bağlayan bir Taraf Devlet, aralarında böyle bir andlaşma bulunmayan diğer Taraf Devletlerden iade talebi alırsa, iadede bulunmaya karar verdiği takdirde bu sözleşmeyi hukuki dayanak kabul edebilir. İade, kendisinden talepte bulunulan devletin usul kurallarına ve sair kanuni şartlarına tâbidir.

3. Suçluların iadesini bu konuda yapılmış bir andlaşmanın mevcudiyetine bağlamayan Taraf Devletler, belirtilen suçları, kendisinden talepte bulunulan devletin usul kurallarına ve sair kanuni şartlarına tâbi olarak, iade edilmeyi gerektiren suçlar olarak kabul edeceklerdir.

4. Suçlardan her biri, Taraf Devletler arasında iade açısından, sadece işlendiği yerde değil, 3. maddenin 1. paragrafı uyarınca Devletlerin kaza yetkilerini uygulamaları istenilen yerlerde de işlenmiş gibi işleme tâbi olacaktır.

Madde 9

2. Maddede belirtilen suçlardan herhangi biriyle ilgili olarak yargılanan herkeşe, yargılamanın her safhasında adil davranılacağı garanti edilecektir.

Madde 10

1. Taraf Devletler, 2. maddede belirtilen suçlara ilişkin ceza yargılamalarında, ellerinde bulunan ve yargılama için gerekli bütün delillerin verilmesi de dahil olmak üzere, birbirlerine en geniş ölçüde yardımda bulunacaklardır.

2. Bu maddenin 1. paragrafı hükümleri, herhangi başka bir andlaşmada belirtilen karşılıklı adli yardım yükümlülüklerini etkilemeyecektir.

Madde 11

Suç isnad edilen kişinin yargılandığı Taraf Devlet, yargılamanın sonucunu Birleşmiş Milletler Genel Sekreterine bildirecek, Genel Sekreter de bu bilgiyi diğer Taraf Devletlere iletacaktır.

Madde 12

Bu Sözleşmenin hükümleri, işbu Sözleşmenin kabul edildiği tarihte yürürlükte olan İtica Andlaşmalarının uygulamasını, böyle Andlaşmalara taraf ülkeler açısından

etkilemez; ancak bu Sözleşmeye Taraf olan bir Devlet böyle Andlaşmalara taraf olmayan bir diğer Taraf Devlete karşı bu Andlaşmaları denemeyen olmeyebilir.

Madde 13

1. Bu Sözleşmenin yorumlanması veya uygulanması konusunda iki veya daha fazla Taraf Devlet arasında meydana gelen ve görüşme yoluyla çözümlenemeyen her anlaşmazlık içlerinden birinin talebi üzerine hakeme götürülecektir. Hakeme gitme talebinin yapıldığı tarihten itibaren altı ay içinde taraflar hakem mahkemesi konusunda anlaşamazlarsa, taraflardan herhangi biri, Divan statüsüne uygun olarak, anlaşmazlığı dilekçe ile Uluslararası Adalet Divanına götürebilir.

2. Taraf Devletler bu Sözleşmenin imzalanması ve onaylanması sırasında veya ona katılırken bu maddenin 1. paragrafı ile bağlı olmadıklarını beyan edebilirler. Böyle bir ihtirazi kayıt ileri süren bir Taraf Devlete karşı diğer Taraf Devletler de bu maddenin 1. paragrafı ile bağlı sayılmazlar.

3. Bu maddenin 2. paragrafına göre bir ihtirazi kayıt ileri süren herhangi bir Taraf Devlet, bu ihtirazi kaydını Birleşmiş Milletler Genel Sekreterine yapacağı bir bildirimle her zaman geri çekebilir.

Madde 14

Bu Sözleşme 31 Aralık 1974 tarihine kadar New York'taki Birleşmiş Milletler Merkezinde bütün devletlerin imzasına açık olacaktır.

Madde 15

Bu Sözleşme onaya tâbidir. Onay belgeleri Birleşmiş Milletler Genel Sekreterine tevdi edilecektir.

Madde 16

Bu Sözleşme bütün Devletlerin katılmasına açıktır. Katılma belgeleri Birleşmiş Milletler Genel Sekreterine tevdi edilecektir.

Madde 17

1. Bu sözleşme yirmi ikinci onay veya katılma belgesinin Birleşmiş Milletler Genel Sekreterine tevdiini takip eden otuzuncu gün yürürlüğe girecektir.

2. Sözleşmeyi yirmi ikinci onay veya katılma belgesinin tevdiından sonra onaylayan veya buna katılan Devletler için Sözleşme, onay veya katılma belgesinin bu Devlet tarafından tevdiinden 30 gün sonra yürürlüğe girer.

Madde 18

1. Taraf Devletlerden her biri Sözleşmeyi, Birleşmiş Milletler Genel Sekreterine yazılı bildirimde bulunarak feshedebilir.

2. Fesh, bildirimün Birleşmiş Milletler Genel Sekreteri tarafından alınmasından altı ay sonra geçerlilik kazanır.

Madde 19

Birleşmiş Milletler Genel Sekreteri bütün Devletlere aşağıdaki hususlarda bilgi verecektir :

a) Sözleşmeyi imzalayan devletler, 14, 15 ve 16. maddelere göre onay veya katılma belgelerinin tevdi ve 18. maddeye göre yapılan bildirimleri;

b) 17. maddeye göre bu sözleşmenin yürürlüğe gireceği tarih.

Madde 20

Çince, İngilizce, Fransızca, Rusça ve İspanyolca metinleri eşit olarak geçerli olan bu Sözleşmenin aslı, Birleşmiş Milletler Genel Sekreterine tevdi olacaktır. Genel Sekreter de bütün Devletlere sözleşmenin tasdikli örneklerini gönderecektir.

Aşağıda imzaları bulunan ve Hükümetleri tarafından usulüne uygun şekilde yetkili kılınmış temsilciler, New York'da 14 Aralık 1973 tarihinde imzaya açılan bu Sözleşmeyi şahitler huzurunda imzalamışlardır.

Convention On The Prevention and Punishment Of Crimes Against Internationally Protected Persons, Including Diplomatic Agents

The States Parties to this Convention,

Having in mind the purposes and principles of the Charter of the United Nations concerning the maintenance of international peace and the promotion of friendly relations and co-operation among States,

Considering that crimes against diplomatic agents and other internationally protected persons jeopardizing the safety of these persons create a serious threat to the maintenance of normal international relations which are necessary for co-operation among States,

Believing that the commission of such crimes is a matter of grave concern to the international community,

Convinced that there is an urgent need to adopt appropriate and effective measures for the prevention and punishment of such crimes,

Have agreed as follows :

Article 1

For the purposes of this Convention :

1. «internationally protected person» means :

(a) a Head of State, including any member of a collegial body performing the functions of a Head of State under the constitution of the State concerned, a Head of Government or a Minister for Foreign Affairs, whenever any such person is in a foreign State, as well as members of his family who accompany him;

(b) any representative or official of a State or any official or other agent of an international organization of an intergovernmental character who, at the time when and in the place where a crime against him, his official premises, his private accommodation or his means of transport is committed, is entitled pursuant to international law to special protection from any attack on his person, freedom or dignity, as well as members of his family forming part of his household;

2. «alleged offender» means a person as to whom there is sufficient evidence to determine prima facie that he has committed or participated in one or more of the crimes set forth in article 2.

Article 2

1. The intentional commission of :

(a) a murder, kidnapping or other attack upon the person or liberty of an internationally protected person;

(b) a violent attack upon the official premises, the private accommodation or the means of transport of an internationally protected person likely to endanger his person or liberty;

(c) a threat to commit any such attack;

(d) an attempt to commit any such attack; and

(e) an act constituting participation as an accomplice in any such attack shall be made by each State Party a crime under its internal law.

2. Each State Party shall make these crimes punishable by appropriate penalties which take into account their grave nature.

3. Paragraphs 1 and 2 of this article in no way derogate from the obligations of States Parties under international law to take all appropriate measures to prevent other attacks on the person, freedom or dignity of an internationally protected person.

ARTICLE 3

1. Each State Party shall take such measures as may be necessary to establish its jurisdiction over the crimes set forth in article 2 in the following cases :

(a) when the crime is committed in the territory of that State or on board a ship or aircraft registered in that State;

(b) when the alleged offender is a national of that State;

(c) when the crime is committed against an internationally protected person as defined in article 1 who enjoys his status as such by virtue of functions which he exercises on behalf of that State.

2. Each State Party shall likewise take such measures as may be necessary to establish its jurisdiction over these crimes in cases where the alleged offender is present in its territory and it does not extradite him pursuant to article 8 to any of the States mentioned in paragraph 1 of this article.

3. This Convention does not exclude any criminal jurisdiction exercised in accordance with internal law.

ARTICLE 4

States Parties shall co-operate in the prevention of the crimes set forth in article 2, particularly by :

(a) taking all practicable measures to prevent preparations in their respective territories for the commission of those crimes within or outside their territories;

(b) exchanging information and co-ordinating the taking of administrative and other measures as appropriate to prevent the commission of those crimes.

ARTICLE 5

1. The State Party in which any of the crimes set forth in article 2 has been committed shall, if it has reason to believe that an alleged offender has fled from its territory, communicate to all other States concerned, directly or through the Secretary-General of the United Nations, all the pertinent facts regarding the crime committed and all available information regarding the identity of the alleged offender.

2. Whenever any of the crimes set forth in article 2 has been committed against an internationally protected person, any State Party which has information concerning the victim and the circumstances of the crime shall endeavour to transmit it, under the conditions provided for in its internal law, fully and promptly to the State Party on whose behalf he was exercising his functions.

ARTICLE 6

1. Upon being satisfied that the circumstances so warrant, the State Party in whose territory the alleged offender is present shall take the appropriate measures under its internal law so as to ensure his presence for the purpose of prosecution or extradition. Such measures shall be notified without delay directly or through the Secretary-General of the United Nations to :

(a) the State where the crime was committed;

(b) the State or States of which the alleged offender is a national or, if he is a stateless person, in whose territory he permanently resides;

(c) the State or States of which the internationally protected person concerned is a national or on whose behalf he was exercising his functions;

(d) all other States concerned; and

(e) the international organization of which the internationally protected person concerned is an official or an agent.

2. Any person regarding whom the measures referred to in paragraph 1 of this article are being taken shall be entitled :

(a) to communicate without delay with the nearest appropriate representative of the State of which he is a national or which is otherwise entitled to protect his rights or, if he is a stateless person, which he requests and which is willing to protect his rights; and

(b) to be visited by a representative of that State.

ARTICLE 7

The State Party in whose territory the alleged offender is present shall, if it does not extradite him, submit, without exception whatsoever and without undue delay, the case to its competent authorities for the purpose of prosecution, through proceedings in accordance with the laws of that State.

ARTICLE 8

1. To the extent that the crimes set forth in article 2 are not listed as extraditable offences in any extradition treaty existing between States Parties, they shall be deemed to be included as such therein. States Parties undertake to include those crimes as extraditable offences in every future extradition treaty to be concluded between them.

2. If a State Party which makes extradition conditional on the existence of a treaty receives a request for extradition from another State Party with which it has no extradition treaty, it may, if it decides to extradite, consider this Convention as the legal basis for extradition in respect of those crimes. Extradition shall be subject to the procedural provisions and the other conditions of the law of the requested State.

3. States Parties which do not make extradition conditional on the existence of a treaty shall recognize those crimes as extraditable offences between themselves subject to the procedural provisions and the other conditions of the law of the requested State.

4. Each of the crimes shall be treated, for the purpose of extradition between States Parties, as if it had been committed not only in the place in which it occurred but also in the territories of the States required to establish their jurisdiction in accordance with paragraph 1 of article 3.

ARTICLE 9

Any person regarding whom proceedings are being carried out in connexion with any of the crimes set forth in article 2 shall be guaranteed fair treatment at all stages of the proceedings.

ARTICLE 10

1. States Parties shall afford one another the greatest measure of assistance in connexion with criminal proceedings brought in respect of the crimes set forth in article 2, including the supply of all evidence at their disposal necessary for the proceedings.

2. The provisions of paragraph 1 of this article shall not affect obligations concerning mutual judicial assistance embodied in any other treaty.

ARTICLE 11

The State Party where an alleged offender is prosecuted shall communicate the final outcome of the proceedings to the Secretary-General of the United Nations, who shall transmit the information to the other States Parties.

ARTICLE 12

The provisions of this Convention shall not affect the application of the Treaties on Asylum, in force at the date of the adoption of this Convention, as between the States which are parties to those Treaties; but a State Party to this

Convention may not invoke those Treaties with respect to another State Party to this Convention which is not a party to those Treaties.

ARTICLE 13

1. Any dispute between two or more States Parties concerning the interpretation or application of this Convention which is not settled by negotiation shall, at the request of one of them, be submitted to arbitration. If within six months from the date of the request for arbitration the parties are unable to agree on the organization of the arbitration, any one of those parties may refer the dispute to the International Court of Justice by request in conformity with the Statute of the Court.

2. Each State Party may at the time of signature or ratification of this Convention or accession thereto declare that it does not consider itself bound by paragraph 1 of this article. The other States Parties shall not be bound by paragraph 1 of this article with respect to any State Party which has made such a reservation.

3. Any State Party which has made a reservation in accordance with paragraph 2 of this article may at any time withdraw that reservation by notification to the Secretary-General of the United Nations.

ARTICLE 14

This Convention shall be open for signature by all States, until 31 December 1974 at the United Nations Headquarters in New York.

ARTICLE 15

This Convention is subject to ratification. The instruments of ratification shall be deposited with the Secretary-General of the United Nations.

ARTICLE 16

This Convention shall remain open for accession by any State. The instruments of accession shall be deposited with the Secretary-General of the United Nations.

ARTICLE 17

1. This Convention shall enter into force on the thirtieth day following the date of deposit of the twenty-second instrument of ratification or accession with the Secretary-General of the United Nations.

2. For each State ratifying or acceding to the Convention after the deposit of the twenty-second instrument of ratification or accession, the Convention shall enter into force on the thirtieth day after deposit by such State of its instrument of ratification or accession.

ARTICLE 18

1. Any State Party may denounce this Convention by written notification to the Secretary-General of the United Nations.

2. Denunciation shall take effect six months following the date on which notification is received by the Secretary-General of the United Nations.

ARTICLE 19

The Secretary-General of the United Nations shall inform all States, inter alia :

(a) of signature to this Convention, of the deposit of instruments of ratification or accession in accordance with articles 14, 15 and 16 and of notifications made under article 18.

(b) of the date on which this Convention will enter into force in accordance with article 17.

ARTICLE 20

The original of this Convention, of which the Chinese, English, French, Russian and Spanish texts are equally authentic, shall be deposited with the Secretary-General of the United Nations, who shall send certified copies thereof to all States.

IN WITNESS WHEREOF the undersigned, being duly authorized thereto by their respective Governments, have signed this Convention, opened for signature at New York on 14 December 1973.

Bakanlar Kurulu Kararları

Karar Sayısı : 8/2744

7/11/1980 tarihli ve 5/504 sayılı Kararname ile yürürlüğe konulan «7457 Sayılı Kanun Hükümlerine Tabii Mütedavil Sermayeli İşletmelerin Muamelelerinin ve Harcama İşlerinin Yürütülmesine Dair Esaslar» in 31 inci maddesindeki parasal limitlerin 10 kat artırılmasına izin verilmesi; Maliye Bakanlığının uygun görüşüne dayanan Köy İşleri ve Kooperatifler Bakanlığının 27/10/1980 tarihli ve 34422 sayılı yazısı üzerine, 7457 sayılı Kanunun 12 nci maddesine göre, Bakanlar Kurulunca 10/4/1981 tarihinde kararlaştırılmıştır.

Kenan EVREN
Orgeneral
Devlet Başkanı

B. ULUSU
Başbakan

Z. BAYKARA Devlet Bak. - Başbakan Yrd.	T. ÖZAL Devlet Bak. - Başbakan Yrd.	Prof. Dr. İ. ÖZTRAK Devlet Bakanı	M. ÖZGÜNEŞ Devlet Bakanı
Prof. Dr. M. N. ÖZDAŞ Devlet Bakanı	C. MENTEŞ Adalet Bakanı	O. H. BAYÖLKEN MİLLİ Savunma Bakanı	S. ÇETİNER İçişleri Bakanı
Prof. Dr. İ. ÖZTRAK Dışişleri Bakanı V.	K. ERDEM Maliye Bakanı	H. SAĞLAM MİLLİ Eğitim Bakanı	Dr. T. ÖNALP Bayındırlık Bakanı
K. CANTÖRK Ticaret Bakanı	Prof. Dr. N. AYANOĞLU Sağ. ve Sos. Yardım Bakanı	R. BATURALP Gümrük ve Tekel Bakanı	Dr. T. ÖNALP Ulaştırma Bakanı V.
Prof. Dr. S. ÖZBEK Tarım ve Orman Bakanı	Prof. Dr. T. ESENER Çalışma Bakanı	Ş. KOCATOPÇU Sanayi ve Teknoloji Bakanı	Ş. KOCATOPÇU Enerji ve Tabii Kay. Bak. V
İ. EVLİYAĞLU Turizm ve Tanıtma Bakanı	Dr. Ş. TÜTEN İmar ve İskân Bakanı	M. R. GÜNEY Köy İşleri ve Koop. Bakanı	M. R. GÜNEY Gençlik ve Spor Bakanı V.
	S. ŞİDE Sosyal Güvenlik Bakanı	C. BAĞAN Kültür Bakanı	

Karar Sayısı : 8/2499

Elazığ İlinin Karakoçan İlçesine bağlı Hamurkesen Köyünde bulunan ve ekli krokide sınırları belirtilen alanın, kaya düşmesi olayı sebebiyle «afete maruz bölge» olarak kabulü; İmar ve İskân Bakanlığının 19/2/1981 tarihli ve 05170 sayılı yazısı üzerine, 7269 sayılı Kanunun 2/7/1968 tarihli ve 1051 sayılı Kanunla değişik 2 nci maddesine göre, Bakanlar Kurulunca 5/3/1981 tarihinde kararlaştırılmıştır.

Kenan EVREN
Orgeneral
Devlet Başkanı

B. ULUSU
Başbakan

Z. BAYKARA Devlet Bak. - Başbakan Yrd.	T. ÖZAL Devlet Bak. - Başbakan Yrd.	Prof. Dr. İ. ÖZTRAK Devlet Bakanı	M. ÖZGÜNEŞ Devlet Bakanı
Prof. Dr. M. N. ÖZDAŞ Devlet Bakanı	C. MENTEŞ Adalet Bakanı	O. H. BAYÖLKEN MİLLİ Savunma Bakanı	S. ÇETİNER İçişleri Bakanı